

1. Adventná nedel'a A

*Nastala hodina,
keď sa treba prebudiť zo sna. (Rim 13,11)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 2,1-5

Videnie Izaiáša, syna Amosovho, o Judsku a Jeruzaleme.

Stane sa v ostatných dňoch: Vrch s Pánovým domom bude stáť pevne na temene hôr a bude vyčnievať nad pahorky. Budú k nemu prúdiť všetky národy, prídu k nemu mnohé kmene a povedia: "Podme, vystúpme na Pánov vrch, do domu Jakubovho Boha! Nech nás poučí o svojich cestách, a my budeme kráčať po jeho chodníkoch. Lebo zo Siona vzíde zákon a z Jeruzalema Pánovo slovo."

On bude súdiť národy a naprávať početné kmene, takže ony si zo svojich mečov ukujú radlice a zo svojich kopijí kosáky. Národ proti národu nezodvihne meč a nebudú sa priúčať boju.

Hor sa, dom Jakubov, kráčajme vo svetle Pánovom!

Druhé čítanie

List Rimanom 13,11-14

Bratia a sestry! Viete, aký je teraz čas: nastala hodina, keď sa treba prebudiť zo sna. Ved' teraz je naša spása bližšie ako vtedy, keď sme začali veriť.

Noc pokročila, deň sa priblížil. Zanechajme teda skutky tmy a oblečme sa do výzbroje svetla. Žime ako vo dne, počestne, nie v hodovaniach a pijatikách, nie v smilstve a nemravnostiach, nie vo zvadách a závidi, ale oblečte sa v Pána Ježiša Krista; o telo sa nestarajte natoľko, aby vyvolávalo žiadostivosť.

Evanjelium

Matúš 24,37-44

Ježiš povedal svojim učeníkom: Ako bolo za Noema, tak bude aj v čase príchodu Syna človeka. Pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába. A nič nezbadali. Až prišla potopa a zmietla všetkých. Tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú na poli dvaja, jeden bude vzatý, druhý ponechaný. Dve ženy budú mlieť na mlyne, jedna bude vzatá, druhá ponechaná.

Bedlite teda, pretože neviete, v ktorý deň príde váš Pán. Uvážte predsa: Keby otec rodiny vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, veruže by bdel a zabránil mu vniknúť do domu. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nebudete mať potuchy.

Na zamyslenie

Sme opäť na prahu nového liturgického roka. Po ukončení jedného cirkevného roka prechádzame do nového Adventom začínajúceho sa roka. Advent je obdobím prípravy na prvý z cirkevných najväčších sviatkov.

Prechodné obdobia sú vždy časom neistoty a veľkej námahy – sú to obdobia, keď to staré už neplatí a to nové je ešte neznáme. A práve preto sú tak veľmi sprevádzané neistotami. Prechodné obdobia sú však aj obdobiami, v ktorých nie sme vydaní do rúk nečinnosti, ale sú obdobiami, ktoré nám otvárajú šancu prijať tento čas tak, aby nám boli podporou na ceste k nášmu cieľu, a aby boli úrodnou pôdou pre ďalšie obdobie. Advent je časom, v ktorom veľmi jasne preráža svetlo a život z temnoty. Liturgia Adventu nás pozýva uveriť Božiemu príslubu, prijímať ho s radosťou a cvičiť sa v neustálom sprítomňovaní si Jeho spásanosného príchodu. O tejto túžbe po živote, po pokoji "Shalom", po tejto obrovskej harmónii medzi Stvoriteľom a jeho stvorením dnes jasne hovorí prvé čítanie.

Ľudia v prvých storočiach mali ešte tú múdrosť, že spájali toto prípravné obdobie s pôstom, modlitbou a dobrými skutkami – a to nie kvôli samotnej askéze, ale ako pomoci k vnútornému stíšeni sa, sústredeniu a k väčšej radosi z očakávania. Dnes nám pravdepodobne hrozí skôr nebezpečenstvo, o ktorom hovorí dnešné evanjelium: sme tak zamestnaní vlastnými životnými plánmi, tak ľahkomyselne staviame dôveru vo vlastný výkon, že nám nie je nápadné, ako sme "utlmení", ako zabúdame na základ nášho života, na bdelosť, ostražitosť, na postoj byť radikálne upriamený na Boha vo všetkých veciach a skúsenostiach nášho života. Dnešné evanjelium nám v obraze o ponechaní jedného a vzatí druhého dôrazne pripomína to, že sa ráta vonkajšie konanie, ktoré zdanlivo vyzerá rovnako ako konanie s vnútorným postojom milujúcej pozornosti, hľadania a vnímania Božích stôp v našom živote. Práve Advent je bohatý na symboly, ktoré nám môžu byť pomôckou pri hľadaní novej orientácie a obrátení, k návratu k pravdiviejšiemu a zmysluplnému životu.

– So svojou symbolikou svetla uprostred zimných dlhých večerov na severnej pologuli je Advent časom útechy a príslubu.

– Advent je časom aktívneho očakávania a vyžaduje pripravenosť prerušiť našu všednosť, aby sme sa mohli pripravovať na niečo nové, ktoré chce prísť.

– Advent je časom prinášajúci neistotu, časom skúmania, prehodnocovania našich životných štruktúr a vzťahov. Čo znamená konkrétne toto stávanie sa človekom v tomto období?

– Advent so svojím symbolom cesty je časom nového začiatku, zmeny s pozvaním odložiť našu ťažkopádnosť, opustiť strnulé chodníčky a tak sa vydať opäť na cestu... upriamení na Boha.

Advent je šancou – šancou prerušiť, vyhnúť sa drine, lopoteniu sa v každodennom živote, všednosti, zbaviť sa našich životným zvyklostí.

Nechajme sa viesť na začiatku tohto obdobia slobodu prinášajúcim posolstvom Adventu: smieme vyjsť z kolobehu tlaku, smieme sa nechať uzdraviť. Stvrdnutá pôda nášho bytia môže sa stať opäť priepustnou, môže ponúknuť opäť ochranu pre nový, úrodu prinášajúci život.